

บทบาทของสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร

The Role of District Counsellors in Bangkok Metropolitan Administration

สิทธิโชค คล้อยแสงอาทิตย์

Sitthichok Kloysangathit

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง บทบาทของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังต่อบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานครที่เหมาะสมให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มอดีตสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน กลุ่มข้าราชการเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คนประกอบด้วยผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ผู้นำชุมชน จำนวน 4 คน รวมจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนำเสนอผลการวิจัยโดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานครนั้น บทบาทหน้าที่ที่แท้จริง คือ เป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการเขต ไม่ใช่บทบาทในการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจ ซึ่งหน้าที่ในการตรวจสอบนั้นเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (ส.ก) ส่วนความคาดหวังต่อบทบาท อำนาจ หน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1) การแก้ไขปัญหาของประชาชนในชุมชน 2) การประสานงานกับชุมชนในเขตที่รับผิดชอบ 3) การประสานงานกับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร 4) การให้คำแนะนำแก่ประชาชน 5) การพัฒนาชุมชนในเขตที่รับผิดชอบ 6) การพัฒนาส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนสำหรับแนวทางการพัฒนาบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต ที่เหมาะสมให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขต มีดังนี้คือ 1) ให้สภาเขตมีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับกับท้องถิ่นได้ 2) แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้สภาเขตมีอำนาจหน้าที่ในการลงนามต่างๆ มากกว่าที่เป็นอยู่ 3) ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณเขตให้มากขึ้น 4) ควรเพิ่มงบประมาณของสภาเขตให้มากกว่าเดิม 5) ควรพัฒนาความรู้ความสามารถให้สมาชิกสภาเขต 6) ควรใช้ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมืองและสมาชิกสภาเขตให้เกิดประโยชน์ 7) ควรออกพบประชาชนในท้องถิ่นเป็นประจำ และ 8) ให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต

คำสำคัญ : บทบาท,สมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

This research aims to study on the role of District Counsellors in Bangkok Metropolitan Administration and to study the role development to suit the needs of the community and people in Bangkok.

The population in this study were eight district counsellors in Bangkok Metropolitan area, eight district administrators and district assistants and 4 stakeholder /community leaders. A structured interview was used to present the results of the research by descriptive analysis.

The findings found that the role of district counsellors in Bangkok Metropolitan Administration is to be the mentor to the authority. It is not a role to monitor power balance. The duty of the inspector is the duty of the members of the Bangkok Senate. Bangkok Metropolitan Administration consisted of: 1) solving the problems of the people in the area; 2) coordinating with the people in the area; 3) coordinating with the government and the local government; 4) providing political counsel to the people in the district; 5) Promote the community in the area; 6) Promote the quality of life and well-being of people in the community. For the role development approach the district counsellors in Bangkok Metropolitan to suit the needs of the community and people in Bangkok are as follows : 1) The district Council has the power to issue regulations to the local government to the local. 2) Amendments to the regulations of the Bangkok Metropolitan Administration for the district council has the authority to sign. 3) Should increase the authority to allocate district development budgets. 4) Should increase the budget of the county council more 5) Should develop the knowledge and ability for members of the district. 6) Should use the relationship between political parties. 7) Should meet local people regularly and 8) To promote the authority of the members of the district council.

Keywords : Role, District Counsellors Bangkok Metropolitan

บทนำ

นักการเมือง คือ บุคคลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกของรัฐหรือเมืองก็คือประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองมากกว่าคนอื่นๆ ภายใต้ความเป็นรัฐสมัยใหม่ มีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่หลากหลาย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภทสำคัญ ตามลักษณะของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ประเภทแรกคือ ผู้ที่ไม่สนใจการเมือง มักเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่กำลังพัฒนา ไม่สนใจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองหรือกระบวนการทางการเมือง เช่น

ไม่ไปเลือกตั้ง ไม่สนใจเรื่องราวต่างๆ ทางการเมือง ประเภทที่สอง ผู้สนใจทางการเมือง เป็นบุคคลที่สนใจเรื่องราวต่างข่าวสารทางการเมือง รู้ถึงความสำคัญของตัดสินใจของสถาบันทางการเมือง แต่ยังไม่ถึงระดับที่จะลงรับสมัครเลือกตั้ง ประเภทที่สาม ผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำในสังคมการเมืองหนึ่งๆ มีบุคคลบางคนพยายามแสวงหาอำนาจมากกว่าคนอื่นๆ บุคคลเหล่านี้จะพยายามแสวงหาอิทธิพลเพื่อผลทางด้านนโยบายระเบียบข้อบังคับ และการตัดสินใจในการบังคับใช้กฎหมาย การแสวงหาอำนาจก็เพื่อประโยชน์ทางการเมือง

เมือง การคุ้มครองผลประโยชน์ประชาชน หรือผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องตัวเอง ประเภทยุทธศาสตร์ ผู้ทรงอำนาจทางการเมือง หมายถึงบุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมืองหรือเป็นผู้ใช้อำนาจทางการเมือง อันเนื่องมาจากความแตกต่างของสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้แก่บุคคลเหล่านั้นมากกว่าบุคคลโดยทั่วไปในระบบการเมือง เมื่อพิจารณาบุคคลทั้ง 4 ประเภทยังพบได้นักการเมืองในความหมายทั่วไปคือผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำทางการเมือง (ณัฐพล ใจจริง. 2560)

นักการเมืองท้องถิ่น เมื่อพิจารณาในมิติของการเมืองท้องถิ่น ก็จะพบได้ว่าการเมืองท้องถิ่นมีสองมิติเช่นเดียวกับการเมืองระดับชาติ คือมิติของการเมืองภาคตัวแทนและการเมืองภาคพลเมืองกล่าวคือ การเมืองท้องถิ่นในมิติของภาคตัวแทน คือการเมืองที่ประชาชนเลือกนักการเมืองท้องถิ่นเข้าไปทำหน้าที่แทนตนเองในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั่นคือผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ส่วนมิติภาคพลเมือง เป็นการเมืองที่เกิดขึ้นจากประชาชนหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การลงชื่อเพื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ปธาน สุวรรณมงคล.2554)

กรุงเทพมหานครถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีการเลือกตั้งตัวแทนโดยตรงจากประชาชน ซึ่งเป็นนักการเมืองท้องถิ่น ในปัจจุบันในตำแหน่งหน้าที่นี้จะเลือกตั้งบุคคลที่อยู่ในพรรคการเมืองหรือเป็นผู้สมัครอิสระไม่สังกัดพรรคการเมืองก็ได้ แต่ถ้าประชาชนให้การยอมรับและให้เป็นตัวแทนเข้าไปทำงานการเมืองแทนตน บุคคลผู้นั้นจะเป็นบุคคลที่เกียรตินี้ มีคุณค่ายิ่งต่อประเทศชาติ จึงเป็นความสำคัญในการที่ประชาชนทุกคนควรรับบทบาทหน้าที่ของผู้แทนตนอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครตั้งขึ้นเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เช่นเดียวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบอื่น โดยแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายได้แก่ สมาชิก

สภากรุงเทพมหานคร กับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาเขต ซึ่งมีบทบาทหน้าที่โดยดำเนินการร่วมกับสำนักงานเขต ซึ่งกลุ่มบุคคลดังกล่าวมาจากการเลือกตั้งของประชาชน กล่าวได้ว่าบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพฯและสมาชิกสภาเขตซึ่งเป็นบุคลากรทางการเมือง มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง อีกทั้งยังได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน เพื่อให้เข้าไปเป็นตัวแทนหรือตรวจสอบดูแลการทำงานของฝ่ายบริหารให้ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ และเที่ยงธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

การกำหนดให้มี “สภาเขต” เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ทำหน้าที่เสมือนที่ปรึกษาผู้อำนวยการเขตในแต่ละเขตที่สภาเขตนั้นได้รับการเลือกตั้งขึ้นมา เนื่องจากอำนาจที่แท้จริงยังอยู่ที่ผู้อำนวยการเขตเป็นผู้บังคับบัญชาใน ระดับเขต จึงทำให้สภาเขตมีบทบาทไม่มากเท่าที่ควร มีฐานะทางกฎหมายเป็นนิติบุคคล โดยดำเนินการอันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในเขตท้องถิ่น ที่มีกฎหมายที่กำหนดรายละเอียดของการปกครอง และวิธีการบริหารงานมีการแบ่งพื้นที่บริหารเป็นเขตและแขวง บางเขตยังได้แบ่งย่อยลงไปอีกเป็นหมู่บ้าน ขณะนี้ในกรุงเทพมหานครมีพื้นที่เขตจำนวน 50 เขต แต่ละเขตจะมีสำนักงานเขตเป็นหน่วยงานย่อยที่คอยอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่างๆของประชาชนในท้องถิ่นของตน ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานครมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รวดเร็วหลายด้านก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง เช่นปัญหาจากการบริการสาธารณะ กิจกรรมสาธารณูปโภคปัญหาจราจร ปัญหาสิ่งแวดล้อม และมลภาวะ ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาที่พักอาศัย ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ศึกษา เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่รบกวนของกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น จึงได้มีการแบ่งเขตความรับผิดชอบตามสำนักงานเขต 50 เขต ภายใต้

ความรับผิดชอบของสำนักงานเขต และมีสภาเขตเป็นองค์กรตัวแทนประชาชน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2541 : 46)

สมาชิกสภาเขต มีบทบาทในฐานะนักการเมือง นักนิติศาสตร์ นักบริหารจัดการ ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนและชุมชน การบริการชุมชน ตลอดจนการรับเรื่องร้องทุกข์จากประชาชน นอกจากนี้ แม้ว่าสภาเขตมีบทบาทในการคานอำนาจฝ่ายบริหารงาน เนื่องจากสภาเขตเป็นสภาที่ปรึกษาในระดับงานเขต ไม่มีอำนาจพิจารณางบประมาณของตนเอง และไม่สามารถไปคานอำนาจของฝ่ายบริหารได้ และบริหารงานในระดับเขต ซึ่งเป็นผู้สนองนโยบายของฝ่ายบริหาร ก็คือในการจัดทำแผนพัฒนาเขต หรือการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากราษฎรมา เมื่อแจ้งไปทางเขตดำเนินการแล้วเพิกเฉย หรือไม่อาจสนองความต้องการของประชาชน ในเขตโดยไม่มีข้ออ้าง สภาเขตอาจทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสภากรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครให้ทำเป็นกระทู้ถามผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือทำเป็นญัตติเสนอต่อสภากรุงเทพมหานคร ลงมติให้ฝ่ายบริหารปฏิบัติหรือเรียกเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการมาสอบถามในการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือขั้นสุดท้ายคือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเข้าชื่อรวมกันไม่น้อยกว่า สองในห้าของจำนวนสมาชิกสภากรุงเทพมหานครทั้งหมดให้เปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับบริหารงานราชการกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา 37 ได้ (ณัฐชานันท์ จันทร์แจ่มใส.2555)

นอกจากนี้สภาเขตเป็นสภาที่ปรึกษา ไม่มีสำนักงานของตนเอง ในทางปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างเขตกับสภาเขตจะไม่มีปัญหาต่อกัน เพราะเขตก็พึ่งข้อมูลของสภาเขต เพื่อทราบความต้องการของประชาชนที่ร้องเรียน สภาเขตจึงเป็นที่ปรึกษาของเขตอย่างดี และขณะเดียวกันงบประมาณในการพัฒนาเขตที่จะให้แก่สภาเขตนำไปแก้ปัญหของชุมชน ฝ่ายบริหารจะตั้งเป็นงบพัฒนาเขตประจำปีในงบประมาณ

ซึ่งมีจำนวนไม่แน่นอน สภาเขตจึงต้องพึ่งเงินงบประมาณในการพัฒนาเขตจำนวนนี้ไปช่วยเหลือประชาชนในเขต ถ้าสภาเขตให้ความร่วมมือกับฝ่ายบริหารดี ย่อมได้รับการตอบสนองจากเขตและฝ่ายบริหารดี จึงเป็นการถ่วงดุลอำนาจมิให้สภาเขตเข้าครอบงำหรือก่อความยุ่งยากในการบริหารงานของฝ่ายบริหารได้ ย่อมถือว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีเครื่องมือในการถ่วงดุลอำนาจของสภาเขตอยู่ประการหนึ่ง กล่าวโดยสรุป ทั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขต (ส.ช.) ต่างได้รับเลือกตั้งจากประชาชน แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการประจำของกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ระดับปลัดกรุงเทพมหานครลงมาถึงผู้อำนวยการเขต แต่สภาเขตเป็นฝ่ายการเมือง เป็นเพียงสภาที่ปรึกษาของเขต ซึ่งถ้าเขตไม่ขอคำปรึกษาหรือไม่ร่วมมือ สภาเขตไม่สามารถบังคับสั่งการเขตได้ เพราะสภาเขตไม่มีสภาพเป็นนิติบุคคล จึงไม่สามารถพิจารณางบประมาณหรือออกกฎหมายได้ สภาเขตจึงต้องพึ่งสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอำนาจพิจารณางบประมาณและออกกฎหมายได้ เพื่อให้มีอำนาจต่อรองและคานอำนาจทางอ้อม สภาเขตจึงต้องอิงต่อสภากรุงเทพมหานคร และรับภาระหน้าที่จากสภากรุงเทพมหานครมาปฏิบัติอีกทอดหนึ่ง ส่วนสภาเขตไม่อำนาจต่อรองหรือคานอำนาจสภากรุงเทพมหานครได้ เพราะปฏิบัติหน้าที่คนละสถานะ นอกจากร่วมกันรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนไปแก้ไข ซึ่งสภาเขตจะเป็นฝ่ายรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนได้เร็วกว่าสภากรุงเทพมหานคร

จากมุมมองข้างต้นเรื่องบทบาทของสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาเรื่อง บทบาทของสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสมาชิกสภาเขตเป็นตัวแทนของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้ง และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด เข้าใจสภาพปัญหาในพื้นที่เป็นอย่างดี มีความสามารถประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐได้ ประกอบกับเขตในแต่ละเขตมีประชากรอยู่

อาศัยหลายระดับ ย่อมมีความแตกต่างทางความคิดและความคาดหวังที่หลากหลาย หากทราบถึงความต้องการต่อ บทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานครแล้ว จะทำให้ได้แนวทางในการพัฒนาบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในกรุงเทพมหานครได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาบทบาทสมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานครที่เหมาะสมให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ทบทวนวรรณกรรม

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารและแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง บทบาท อำนาจหน้าที่สมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม โดยการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) ด้วยการทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดแนวทางการพัฒนาบทบาท อำนาจหน้าที่สมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหรือการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) โดยการทบทวน แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มต้นจากการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนข้อมูลดังกล่าว ได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ผลงานวิจัยและบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2.2 การจัดทำแนวทางการพัฒนา

บทบาท อำนาจหน้าที่สมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3 : การตรวจสอบแนวทางการพัฒนาบทบาท อำนาจหน้าที่สมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยการใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัย

1. บทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร

1.1 ให้ข้อคิดและข้อสังเกตเกี่ยวกับแผนพัฒนาเขตต่อผู้อำนวยการเขต และสภากรุงเทพมหานคร จากการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทำให้เห็นว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่กล่าวว่าสมาชิกสภาเขตไม่มีความรู้ ขาดวิสัยทัศน์ ไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของตนเองมาก และกลุ่มอดีตสมาชิกสภาเขต เห็นว่าสมาชิกสภาเขตมีบทบาทการทำหน้าที่ในการให้ข้อคิดเห็นและข้อสังเกตเกี่ยวกับแผนพัฒนาเขตต่อผู้อำนวยการเขต และสภากรุงเทพมหานคร น้อยมากเพราะผู้อำนวยการเขต และสภากรุงเทพมหานคร ไม่จำเป็นต้องทำตามข้อคิดเห็นของสมาชิกสภาเขตเลย เพราะประการสำคัญ สำนักงานเขตมีแผนพัฒนาประจำปีอยู่แล้วอีกทั้งทางผู้อำนวยการเขต จะรับนโยบายหลักมาจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

1.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรืองบประมาณรายจ่าย ซึ่งการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้น เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่จะแปรญัตติในการประชุมสภากรุงเทพมหานคร เพื่อนำเงินเป็นงบประมาณมาใช้พัฒนาในด้านสาธารณูปโภคและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในพื้นที่ ส่วนสมาชิกสภาเขตมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อที่ประชุมสภาเขต โดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาเขตของในส่วนสภาเขตมีเงิน

จำนวน 2,000,000 บาทต่อปี ซึ่งสภาเขตและสมาชิกสภาเขตไม่มีอำนาจเป็นผู้จัดสรรงบประมาณนี้เป็นส่วนตัวได้ แต่แสดงความเห็นต่อที่ประชุมสภาเขตเท่านั้น ดังนั้น สมาชิกสภาเขตการไม่มีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาเขต แต่เป็นหน้าที่ของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

1.3 สอดส่องและติดตามดูแลการดำเนินการของสำนักงานเขต กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งอธิบายได้ว่า สมาชิกสภาเขตมีหน้าที่ในการสอดส่องและติดตามดูแลการดำเนินการของสำนักงานเขต เพราะนอกเหนือจากที่สมาชิกสภาเขต มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเป็นที่ปรึกษา ให้กับผู้อำนวยการเขตตามที่ร้องขอแล้ว ยังมีหน้าที่ในฐานะผู้แทนของประชาชนในพื้นที่คอยสอดส่องดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่เขตในทุกเรื่อง ทุกฝ่าย เพื่อให้การให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีหน้าที่รับฟังข้อร้องเรียนจากประชาชนในพื้นที่ และนำเข้าสู่ที่ประชุมสภาเขตแต่ละเดือน เพื่อให้สำนักงานเขตดำเนินการปรับปรุงในข้อบกพร่องที่ได้รับการร้องเรียนมายังสมาชิกสภาเขต (ณัฐชานันท์ จันทรแจ่มใส. 2555)

1.4 ให้คำแนะนำหรือข้อสังเกตต่อผู้อำนวยการเขต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า สมาชิกสภาเขตมีบทบาทให้คำแนะนำหรือข้อสังเกตต่อผู้อำนวยการเขตได้ดี เพราะมีเหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ของเขตไม่ได้ลงพื้นที่ใกล้ชิดกับประชาชนทางผู้อำนวยการเขตต้องได้รับคำแนะนำหรือข้อสังเกตจากสมาชิกสภาเขตประจำทุกเดือน แต่ให้คำปรึกษาหารือตามความเหมาะสมเท่านั้น การประสานงานคือหัวใจสำคัญที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานซึ่งสำคัญมากและนอกจากนั้นยังร่วมมือกันในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา และส่งเสริมให้เกิดการทำงานที่บูรณาการระหว่างภาครัฐ การเมือง และประชาชนกลุ่มที่เห็นว่าสมาชิกสภาเขต ไม่มีบทบาทในการให้คำแนะนำหรือข้อสังเกตกับผู้อำนวยการเขต

1.5 ให้คำปรึกษาตามที่ผู้อำนวยการ

เขตร้องขอ กลุ่มตัวอย่างแทบทั้งหมดอธิบายได้ว่า บทบาทสมาชิกสภาเขตที่มีต่อการให้คำปรึกษาตามที่ผู้อำนวยการเขตร้องขอสมาชิกสภาเขตเมื่อได้รับเรื่อง ที่ผู้อำนวยการเขตร้องขอส่วนใหญ่แล้วจะให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลต่างๆ จากชุมชน สมาชิกสภาเขตมีบทบาทมากในการให้คำปรึกษาตามที่ผู้อำนวยการเขตร้องขอ เพราะสมาชิกสภาเขตเป็นคนในพื้นที่และจะรู้จักใกล้ชิดกับประชาชนเป็นอย่างดี ผู้อำนวยการเขตสามารถขอคำปรึกษา คำชี้แนะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามที่ประชาชนต้องการได้

1.6 แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อกระทำการหรือพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับงานของสภาเขต ทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร จากความคิดเห็นของอดีตสมาชิกสภาเขต มีความคิดเห็นว่าข้าราชการในพื้นที่ไม่ต้องการให้นักการเมืองท้องถิ่นระดับล่าง เช่น สมาชิกสภาเขต มาทำหน้าที่ดังกล่าวในการแต่งตั้งกรรมการเพื่อทำกิจกรรมหรือพิจารณาสอบสวน ศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาเขต การตอบคำถามแทบทั้งหมดตอบคำถามไปในทางเดียวกัน คือสมาชิกสภาเขตมีบทบาทพอสมควร เพราะกิจกรรมของสภาเขตเกี่ยวข้องกับการดูแลทุกข์สุขของประชาชน การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลืองานสภาเขตจึงมีความสำคัญและจำเป็นมาก และมีบทบาทดีพอสมควร และการประสานงานกับสำนักงานเขตเป็นไปเรียบร้อยด้วยดีอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีและไม่เคยมีหลักปฏิบัติมา

2. ความคาดหวังต่อบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร

สมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานครดำเนินบทบาท หน้าที่ในฐานะผู้แทนของประชาชนในท้องถิ่น ประเด็นต่อไปนี้

2.1 การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเขต บทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน การตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างไปในทางทิศทางเดียวกัน คือ สมาชิกสภาเขตมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหา

ความเดือดร้อนของประชาชนในเขต เพราะสมาชิกสภาเขตจะอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน จะรับฟังปัญหาความเดือดร้อนจากประชาชน และประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาการอาศัยความร่วมมือนอกจากทุกส่วนจะทำให้บทบาทของสมาชิกสภาเขตมีความสำคัญกับประชาชน แต่ทั้งนี้การดูแลเอาใจใส่จากสมาชิกสภาเขตมีความสำคัญมากที่จะทำให้ประชาชนไว้วางใจ สมาชิกสภาเขตในฐานะผู้แทนของประชาชนมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนโดยตรงเมื่อได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในเขต และนำเสนอต่อสำนักงานเขต ไม่ว่าจะเป็นเสนอโดยตรงกับฝ่ายใดที่เกี่ยวข้อง หรือนำเสนอในวันประชุมสภาเขต ซึ่งมักจะได้รับความร่วมมือด้วยดีจากสำนักงานเขตในการแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในระดับหนึ่ง

2.2 การประสานงานกับประชาชนในเขต บทบาทของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการประสานงานกับประชาชนในเขต จากการสังเกตการณ์และมีส่วนร่วมพร้อมคำตอบจากกลุ่มที่สัมภาษณ์ อธิบายได้ว่า สมาชิกสภาเขตมีการประสานงานกับประชาชนเป็นอย่างดี บทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการประสานงานกับประชาชนในเขต คือ การพบปะประชาชนในพื้นที่เพื่อรับข้อปัญหาที่โต้พบเห็น และตามที่ประชาชนร้องขอระหว่างลงพื้นที่ เช่น การเข้าร่วมงานต่างๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นงานประเพณี งานสังสรรค์ในชุมชน เพราะสมาชิกสภาเขตต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน เข้าร่วมกิจกรรมและหน่วยงานต่างๆ การประสานงานจึงเป็นหัวใจสำคัญที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นของชุมชน (ณัฐชนันท์ จันทรแจ่มใส.2555)

2.3 การประสานงานกับ สส. และ สก. ที่ตนสังกัดอยู่ บทบาทของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการประสานกับ สส. และ สก. ที่ตนสังกัดอยู่ ปัจจุบันสมาชิกสภาเขตมีการประสานงานกับ สส. และ สก. ที่ตนสังกัดเสมอ ทั้งในด้านการลงพื้นที่ พร้อมกันทั้งหมด หรือ ลงพื้นที่แล้วแต่ว่าแต่ละคนจะสะดวกลงพื้นที่กันเองต่างหาก ตลอดจนประสานงาน

งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น ปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างมากที่สมาชิกสภาเขตต้องมีสังกัด หากสมาชิกสภาเขตไม่มีสังกัดกับพรรคการเมือง และ ส.ส. หรือ ส.ก. ในพื้นที่ย่อมจะทำให้การทำงานในพื้นที่ลำบาก

2.4 การให้คำปรึกษาทางการเมืองแก่ประชาชนในเขต บทบาทของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการให้การเรียนรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในเขต จากการสังเกตและพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบคำถามไปในทางเดียวกัน อธิบายได้ว่า สมาชิกสภาเขตเป็นองค์กรการเมืองเบื้องต้นที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด ดังนั้น สมาชิกสภาเขตจึงมีบทบาทในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน และต้องทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ให้เข้าใจว่าสภาเขตเป็นการปกครองท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งอยู่ในระบอบบริหารราชการกรุงเทพมหานครประชาชนจะใช้สิทธิขั้นพื้นฐานกับการปกครองของสภาเขต

2.5 การสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ชุมชนในเขต บทบาทของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ชุมชนในเขต อธิบายได้ว่า สมาชิกสภาเขตถือเป็นนักการเมืองท้องถิ่นระดับล่างสุดของกรุงเทพมหานคร มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ดังนั้นย่อมรับรู้ปัญหาของแต่ละชุมชนว่าต้องการอะไร อยากจะพัฒนาอะไรในชุมชนของตนเอง ทั้งสมาชิกสภาเขตต้องทำงานในเชิงรุกคือลงไปหาปัญหา ไปพบปะประชาชนในพื้นที่ เพื่อพูดคุยเพื่อรับฟังปัญหา และนำปัญหาเหล่านั้นมาทำการแก้ไขต่อไป

2.6. การส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนเขตบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าสมาชิกสภาเขตมีบทบาททางการเมืองในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในเขต ดังนั้น สมาชิกสภาเขตมีหน้าที่โดยตรงที่จะประสานงานกับหน่วยงาน

ต่างๆ ของรัฐ ที่จะสร้างความเป็นอยู่ที่ดี แต่ตัวสมาชิกสภาเขตเองกลับไม่ค่อยมีแนวคิดในเรื่องดังกล่าวมากนัก เพราะการทำงานของสมาชิกสภาเขต จะต้องอ้างอิงการตัดสินใจจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ตนสังกัด พรรคการเมืองอยู่ด้วย

อภิปรายผล

1. ความคาดหวังต่อบทบาทของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษา สรุปว่า สมาชิกสภาเขตจะมีบทบาทตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และในฐานะผู้แทนของประชาชนในรูปแบบของความสัมพันธ์ ในลักษณะการคานอำนาจและถ่วงดุลอำนาจระหว่างสภากรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสภาเขตซึ่งอธิบายได้ดังนี้ สภาเขตคานอำนาจฝ่ายบริหารงาน เนื่องจากสภาเขตเป็นสภาที่ปรึกษาในระดับงานเขต ไม่มีอำนาจพิจารณางบประมาณของตนเอง และไม่สามารถไปคานอำนาจของฝ่ายบริหารได้ และบริหารงานในระดับเขตซึ่งเป็นผู้สนองนโยบายของฝ่ายบริหาร ก็คือในการจัดทำแผนพัฒนาเขตหรือการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากราษฎรมา เมื่อแจ้งไปทางเขตดำเนินการแล้วเพิกเฉย หรือไม่อาจสนองความต้องการของประชาชนในเขตโดยไม่มีข้ออ้าง สภาเขตอาจทำเป็นหนังสือยืนยันต่อประธานสภากรุงเทพมหานครหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครให้ทำเป็นกระทู้ถามผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือทำเป็นญัตติเสนอต่อสภากรุงเทพมหานคร ลงมติให้ฝ่ายบริหารปฏิบัติ หรือเรียกเจ้าหน้าที่ ข้าราชการในสำนักงานเขตมาสอบถามในการไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือขั้นตอนสุดท้ายคือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเข้าชื่อรวมกันไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนสมาชิกสภากรุงเทพมหานครทั้งหมดเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นในปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับงานบริหารราชการกรุงเทพมหานครได้ ผู้ว่า

ราชการกรุงเทพมหานครกับการถ่วงดุลอำนาจของสภาเขต เนื่องจากสภาเขตเป็นสภาที่ปรึกษาไม่มีสำนักงานเป็นของตนเอง แต่ในทางปฏิบัติแล้วความสัมพันธ์ระหว่างเขตกับสภาเขตจะไม่มีปัญหาต่อกัน เพราะเขตก็ต้องอาศัยข้อมูลของสภาเขตเพื่อทราบข้อมูลความต้องการของ ประชาชนที่ร้องเรียนสภาเขตจึงเป็นที่ปรึกษาของเขตอย่างดี และขณะเดียวกันงบประมาณในการพัฒนาเขตที่จะให้แก่สภาเขตนำไปแก้ปัญหาของชุมชน

ส่วนสภาเขตไม่มีอำนาจต่อรอง หรือคานอำนาจสภากรุงเทพมหานครได้ เพราะปฏิบัติหน้าที่คนละสถานะ นอกจากร่วมกันรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนไป ส่วนใหญ่จะเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย การประสานงานเรื่องงบประมาณในการพัฒนาเขต หากปรึกษาแนวทางในการปฏิบัติงาน และขอรับบริการด้านการศึกษา และที่น่าสนใจอีกประการคือ การขอผ่อนปรน ผ่อนผันให้แก่ผู้กระทำความผิดทางกฎหมายท้องถิ่นในลักษณะต่างๆ ด้วย สำหรับประเด็นการนำเอาข้อเสนอแนะของสภาเขตไปใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานเขตนั่นครั้งต่อครั้งบอกว่า ไม่เคยได้รับคำแนะนำ คำปรึกษา แต่ถึงแม้จะไม่เคยได้รับก็นำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานได้ไม่มากนัก เพราะส่วนใหญ่มีกฎหมาย ระเบียบ กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนอยู่แล้ว โดยสรุปแล้วพบว่าสมาชิกสภาเขตทุกคนคิดว่า ตนเองเข้าใจบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตถูกต้องครบถ้วน ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 79 (ณัฐชนันท์ จันทร์แจ่มใส.2555) รวมทั้งความเข้าใจเจตนารมณ์ของกฎหมายที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างดี การบริหารงานไม่ได้แบ่งเขตความรับผิดชอบ แต่ต่างคนต่างทำงานแต่รวมกันเป็นทีมพร้อมกับสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โดยออกเยี่ยมเยียนประชาชนช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา ร่วมกิจกรรม งานบุญงานกุศลงานพัฒนา จำนวนครั้งและความถี่ในการทำงานของแต่ละคนไม่เท่ากันบางคนอาจมีภารกิจของตนเองไม่ได้

ออกร่วมงานด้วยการปฏิบัติงานสามารถช่วยเหลือประชาชนได้เฉลี่ยเดือนละไม่มากนัก โดยมุ่งเน้นช่วยเหลือประชาชนในด้านการพัฒนาทางกายภาพของพื้นที่เขตเป็นหลัก เช่น การแก้ไขปัญหาระเบิดน้ำท่วมถนน ถนนชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ น้ำท่วมขัง กำจัดผักตบชวา ถางหญ้าบนที่รกร้างว่างเปล่า เพื่อป้องกันเพลิงไหม้ ฉีดพ่นหมอกควันกำจัดยุงลาย เป็นต้น สำหรับด้านแนวคิดในการพัฒนาเขตส่วนใหญ่ เป็นการพัฒนาชุมชนด้านกายภาพและต้องการให้เขตมีส่วนร่วมในด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตให้กับประชาชนได้ทราบมากกว่า ปัจจุบัน สำหรับปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขขณะนี้ เป็นปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาจากการเข้ามาอยู่ใหม่ของชุมชนแออัด โดยมาซื้อแฟลตแออัดจำนวนมาก ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมแนวความคิดการพัฒนา สมาชิกสภาเขตเห็นว่าสำนักงานเขตควรปรับปรุงในด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน และการประชาสัมพันธ์ ด้านความคิดเห็นของประชาชนในหมู่บ้านเขต ที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของสมาชิกเขต ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ในการบริการ ประชาชน สรุปแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับสมาชิกสภาเขตเป็นส่วนใหญ่ โดยรู้จักกับสมาชิกสภาเขตในฐานะผู้สมัคร มากกว่าการรู้จักกันเป็นการส่วนตัว ส่วนใหญ่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสมาชิกสภาเขตบ่อยครั้งจากการที่ประธานหมู่บ้านต้องเข้าร่วม ประชุมเขตในแต่ละเดือนอยู่แล้ว อีกทั้งมองว่าสมาชิกสภาเขตไม่มีบทบาททางการเมืองเท่าไรนัก มีแต่หน้าที่จะไปออกงานต่างๆ ที่หมู่บ้านหรือชุมชนจัดขึ้น เช่น งานบวช งานศพ งานสังสรรค์ในชุมชนแทบทุกงานเพื่อให้ประชาชนคุ้นหน้าโดยหวังผลในทางการเมืองต่อไป ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองแต่อย่างใด ในด้านการกิจของสมาชิกสภาเขต กลุ่มตัวอย่างได้รับการช่วยเหลือจากสมาชิกสภาเขตอยู่เสมอๆ ส่วนใหญ่จะได้พบสมาชิกสภาเขต

ในการออกเยี่ยมเยียนประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน เป็นสื่อกลางในการประสานภารกิจต่างๆ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าการแสดงบทบาทในการทางการเมืองของสมาชิกสภาเขตนั้นยังขาดความสำนึกในหน้าที่ของการแสดงบทบาทอย่างแท้จริงประกอบด้วยบทบาทในอุดมคติบทบาทที่เป็นจริง บทบาทที่รับรู้ บทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่ถูกคาดหวัง ตามแนวคิดของ ชิตยา สุวรรณขุ (2550:4) อันเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่สมาชิกสภาเขตในฐานะผู้แทนของประชาชนอันได้รับเลือกตั้งมาจากกลุ่มประชาชน ซึ่งประชาชนในเขตหรือทุกคนย่อมคาดหวังว่าสมาชิกสภาเขตควรจะเป็นที่พึ่งพิงได้ตามอุดมคติที่คิดไว้ อีกทั้งมีกิจกรรมหรือผลงานที่ ได้ปฏิบัติจริงให้ปรากฏเด่นชัด มีความรู้ความเข้าใจหน้าที่ในการกิจที่ตนเองต้องกระทำหรือรับผิดชอบ อีกทั้งประชาชนต่างก็คาดหวังว่าสมาชิกสภาเขตควรจะทำหน้าที่ในส่วนที่ประชาชนต้องการได้ ได้ศึกษาบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตสายไหมตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 บทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม มี 2 ส่วน คือ บทบาทตามบทบัญญัติของกฎหมาย ตามมาตรา 79 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และบทบาทในฐานะผู้แทนของประชาชนในเขต อาทิ การแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อน การประสานงาน การให้การเรียนรู้ในทางการเมือง และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความ เป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนในเขต 2. ปัญหาอุปสรรคต่อการแสดงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตสายไหม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มี 2 ส่วน คือ ปัญหาจากบทบัญญัติข้อกฎหมาย อาทิ การไม่มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการ การที่สำนักงานเขตไม่นำข้อเสนอแนะของสภาเขตไปใช้ประโยชน์ และปัญหาจากปัจจัยส่วนตัว อาทิ ความรู้ความสามารถความเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง การไม่ออกพบประชาชนในท้องถิ่น และการขาดการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจหน้าที่ของ

สมาชิกสภาเขต 3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงบทบาทหน้าที่ ของสมาชิกสภาเขตสายไหม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 อาทิ การทำงานร่วมกัน การได้รับการยอมรับจากสมาชิกที่ทำงานร่วมกัน ค่าตอบแทนจากการทำงาน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ตนสังกัด อาทิ การลงสมัครรับเลือกตั้งในตำแหน่งที่สูงขึ้น 4. แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะในการแสดงบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม ควรดำเนินการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง โดยเพิ่มอำนาจให้ในเรื่องต่างๆ อาทิ เรื่องการออกข้อบังคับท้องถิ่น งบประมาณพัฒนาเขต และการแก้ไขในเรื่องปัจจัยส่วนตัวของสมาชิกสภาเขตทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติเฉพาะตน และพฤติกรรมของสมาชิกสภาเขต

2. ความคาดหวังต่อบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานคร

จากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานจากสมาชิกสภาเขต จำนวน คนสมาชิกสภาเขตเนื่องจากมีต้นทุนทางสังคมที่ต่ำหรืออาจมีพื้นฐานทางสังคมที่ต่างกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งภายในกลุ่มของตนเองได้บ้าง แต่ก็มีมีการแก้ไขปัญหาก็กลับมามีการทำงานร่วมกันได้ ซึ่งหากไม่ได้รับแก้ไขทันท่วงทีก็สามารถส่งผลต่อการดำเนินบทบาทของสมาชิกสภาเขตได้การยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน จากสมาชิกสภาเขต จำนวน 8 คน สมาชิกสภาเขต ต้องยอมรับว่าพื้นฐานของแต่ละคนไม่เหมือนกันแตกต่างกันทั้งระดับการศึกษา และสถานะทางครอบครัว ซึ่งต้องอาศัยการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ ให้เกิดการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และประชาชนในพื้นที่ให้ได้สมาชิกสภาเขต ไม่มีรายได้ส่วนตัวเพียงพอที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้กับชาวบ้านได้ทั้งงบประมาณพัฒนาเขตตนเองไม่ได้ถือไว้ อยู่ที่อำนาจของผู้อำนวยการสำนักงานเขตค่าตอบแทนในแต่ละเดือนนั้นไม่เพียงพอต่อการช่วยพัฒนาเขตพื้นที่ หรือชุมชนได้สมาชิกสภาเขตซึ่งอาจมีเพียงคนที่อายุน้อยอาจหวังได้ว่าจะก้าวขึ้นสู่การลงรับสมัครเลือกตั้งเป็น

สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อไปด้วยความตั้งใจที่อยากจะพัฒนาชุมชนหมู่บ้านในพื้นที่ให้ดีขึ้น (ณัฐชานันท์ จันทรแจ่มใส. 2555) แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับพรรคการเมืองที่ตนสังกัดด้วยซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตผู้ที่หวังจะก้าวหน้าในหน้าที่การงานอย่าง แน่นอนสมาชิกสภาเขตต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานและการประสานงานกับหน่วยงานที่สมาชิกสภาเขตสังกัด (พรรคการเมือง) เมื่อประชาชนหรือชุมชนหมู่บ้านมีปัญหาความเดือดร้อนให้สมาชิกสภาเขตช่วยแก้ไข (ณัฐชานันท์ จันทรแจ่มใส.2555) เช่นการฝึกอาชีพ การตรวจสุขภาพร่างกายเบื้องต้นหรือการออกหน่วยของสาธารณสุข และการสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางการเมือง ให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ อีกทั้งสมาชิกสภาเขตยังต้องการ การสนับสนุนสิ่งของ หรือ งบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนาเขตพื้นที่ของสมาชิกสภาเขต เพราะสมาชิกสภาเขตไม่มีงบประมาณเป็นของตนเอง อีกทั้งเงินเดือนประจำก็ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนได้

3. แนวทางการพัฒนาบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานครที่เหมาะสมให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวทางการพัฒนาบทบาท อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กรุงเทพมหานครที่เหมาะสมให้ตรงกับความต้องการของชุมชนและประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏให้เห็นในประเด็นแนวทางแก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 หรือทางกฎหมาย แนวทางการแก้ไขทางปัจจัยส่วนตัว และแนวทางการแก้ไขปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต กล่าวคือ

3.1 แนวทางแก้ไขตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 หรือทางกฎหมาย

3.1.1 ให้สภาเขตมีอำนาจ

ออกระเบียบข้อบังคับกับท้องถิ่นได้ อธิบายได้ว่า สมาชิกสภาเขตเองหรืออดีตสมาชิกสภาเขตก็ตาม ต้องการให้ตนเองออกระเบียบข้อบังคับท้องถิ่นได้นั้น เพราะคิดว่าตนเข้าใจปัญหาของท้องถิ่นดี และบางเรื่อง ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน แต่ติดขัดที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 แต่ในส่วนกรรมการชุมชนหมู่บ้านไม่เห็นด้วยที่จะให้สมาชิกสภาเขต ออกระเบียบข้อบังคับท้องถิ่นได้ เนื่องจากอำนาจในการออกระเบียบข้อบังคับท้องถิ่นดังกล่าวมีสภากรุงเทพมหานครทำงานอยู่แล้ว จะให้สภาเขตมีอำนาจในการออกระเบียบข้อบังคับอีก อำนาจ อาจซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งสมาชิกสภาเขตยังไม่มีความรู้เฉพาะด้านกฎหมายและพระราชบัญญัติว่าด้วยการปกครองเพียงพอ และไม่รู้จักออกระเบียบข้อบังคับอะไร

3.1.2 แก้ไขพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้สภาเขตมีอำนาจหน้าที่ในการลงนามต่างๆ มากกว่านี้ อธิบายได้ว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้สภาเขตมีอำนาจหน้าที่ในการลงนามต่างๆ ไม่สมควรเนื่องจากไม่ใช่อำนาจโดยตรงของสภาเขตและจะเกิดการซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานของราชการและสภากรุงเทพมหานคร ควรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 เนื่องจากสมาชิกสภาเขตส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้มากพอและยังไม่เข้าใจในระบบงานราชการ

3.1.3 ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่

ในการจัดสรรงบประมาณเขตให้มากขึ้น อธิบายได้ว่าสมควรในการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตในการจัดสรรงบประมาณพัฒนาเขตเพื่อจะได้แก้ปัญหาต่างๆ ได้มากขึ้น และงบประมาณพัฒนาเขตสมาชิกสภาเขตไม่มีอำนาจหน้าที่ถึงงบประมาณดังกล่าวเลย หากได้ถืองบประมาณการพัฒนาก็จะเร็วขึ้น อีกทั้งจะได้เพิ่มงบประมาณพัฒนาเขตให้ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งงบประมาณดังกล่าวมีเพียงปีละสองล้านบาท (ณัฐชานันท์ จันทร์แจ่มใส.2555)

3.1.4 ควรเพิ่มงบประมาณ

ของสภาเขตให้มากกว่าเดิม อธิบายได้ว่า ควรเพิ่มงบประมาณให้กับสภาเขตให้มากกว่าเดิม เพราะสมาชิกสภาเขตใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด รู้ปัญหาและความต้องการของชุมชนหมู่บ้านและประชาชนในพื้นที่ได้ ที่มีงบประมาณที่เพียงพอแก่การพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาที่สามารถทำได้ทันที งบประมาณที่กรุงเทพมหานครพิจารณาจัดสรรให้สภาเขตไปใช้ในการแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตพื้นที่มีจำนวนน้อยมากเพียงปีละสองล้านบาท (ณัฐชานันท์ จันทร์แจ่มใส.2555) เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากร และสภาพปัญหาที่ต้องใช้งบประมาณที่มากกว่าเพื่อแก้ไขปัญหาได้รวดเร็ว รวมถึงข้อร้องเรียนของประชาชนและความต้องการต่างๆ ได้มากขึ้น และสามารถสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนและได้รับการพัฒนาทุกๆ ด้านได้มากขึ้นด้วย

3.2 แนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อการแสดงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต

3.2.1 ควรแบ่งหน้าที่สมาชิก

สภาเขต อธิบายได้ว่า หากสมาชิกสภาเขตมีการแบ่งหน้าที่กันในการเข้าพบประชาชน จะทำให้ได้พบประชาชนในพื้นที่ได้มากขึ้น เพราะพื้นที่เขตมีสมาชิกสภากรุงเทพมหานครดูแลอีก นอกเหนือจากสมาชิกสภาเขต และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน สามารถแบ่งกันดูแลประชาชนและแบ่งกันออกงานพื้นที่พบประชาชนได้ทั่วถึง มีหน้าที่ปฏิบัติเป็นของตนเอง ทำให้พื้นที่ได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น และได้รับการยอมรับจากประชาชนมากขึ้น

3.2.2 ควรพิจารณาเพิ่มค่า

ตอบแทนและสวัสดิการให้กับสมาชิกสภาเขต อธิบายได้ว่า การเพิ่มค่าตอบแทน และสวัสดิการ ของสมาชิกสภาเขต เพราะขณะนี้สมาชิกสภาเขตได้รับค่าตอบแทนรายเดือนเดือนละ 11,990 บาท ซึ่งไม่พอต่อการดำรงชีวิตในแต่ละวันของสมาชิกสภาเขต การออกงานพื้นที่งานบุญ งานประเพณีของชุมชนหมู่บ้าน ซึ่งแต่ละครั้ง

ต้องมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น จึงมีความจำเป็นในการพิจารณาเพิ่มค่าตอบแทนและสวัสดิการให้กับสมาชิกสภาเขตมากขึ้น เพื่อจะได้ไม่กระทบกับการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต

3.2.3 ควรจัดกิจกรรมเพื่อสานความสัมพันธ์สมาชิกสภาเขต และสมาชิกพรรคการเมืองต้นสังกัด อธิบายได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อสานความสัมพันธ์ให้กับสมาชิกสภาเขตและสมาชิกพรรคต้นสังกัด เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับสมาชิกสภาเขตและสมาชิกพรรคต้นสังกัด มีความสนิทสนม สามัคคีและรักกันมากขึ้น ช่วยผลักดันให้สมาชิกสภาเขตมีความรู้และกำลังในการพัฒนาชุมชนหมู่บ้านในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.3 แนวทางแก้ไขปัญหาลุปรรรคการแสดงบทบาทสมาชิกสภาเขตที่เกิดจากปัจจัยส่วนตัว

3.3.1 ควรพัฒนาความรู้ความสามารถให้สมาชิกสภาเขต อธิบายได้ว่า ควรให้การพัฒนาความรู้ความสามารถให้สมาชิกสภาเขตในเรื่องความรู้ของสมาชิกสภาเขต ควรกำหนดให้สมาชิกสภาเขตมีการศึกษาอย่างน้อยระดับปริญญาตรี หรือระดับมัธยมปลาย หรือเทียบเท่า เป็นอย่างน้อย แต่หากกำหนดให้สมาชิกสภาเขตมีการศึกษาระดับใดระดับหนึ่งจะขัดต่อกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้กำหนดไว้ว่า ส.ส.จะต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีและเนื่องจากผู้สมัครสมาชิกสภาเขตเป็นคนบุคคลในพื้นที่ที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับประชาชนเป็นอย่างดี และเป็นผู้รับทราบสภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี จึงอาจไม่จำเป็นต้องกำหนดระดับการศึกษาของสมาชิกสภาเขตก็ได้ แต่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานหรือตัดสินใจปัญหาต่างๆ ในพื้นที่จำเป็นต้องมีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

3.3.2 ควรใช้ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมืองและสมาชิกสภาเขตให้เกิดประโยชน์สูงสุด อธิบายได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมืองและสมาชิกสภาเขตให้เกิดประโยชน์มากขึ้นนั้น เนื่องจากสมาชิกสภาเขตต้องมีความ

สัมพันธ์กับพรรคการเมือง จะได้ช่วยกันทำงานและผลักดันงบประมาณเพื่อการพัฒนาชุมชนหมู่บ้านให้เกิดประโยชน์มากขึ้นถ้าอยู่ในพรรคที่มีงบประมาณการพัฒนา ก็จะสะดวกยิ่ง ขึ้น ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเร็วและดีขึ้นตามลำดับ

3.3.3 ควรออกพบประชาชนในท้องถิ่นเป็นประจำอธิบายได้ว่า การออกพบประชาชนในท้องถิ่นเป็นประจำ เพื่อจะได้ทราบความต้องการของประชาชนและใกล้ชิดกับชุมชนและรับเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่โดยได้พูดคุยกันอย่างใกล้ชิดเพื่อจะได้นำปัญหาเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับมาจากประชาชนเสนอต่อผู้อำนวยการเขตเพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ต่อไปหากสมาชิกสภาเขตไม่ออกพื้นที่พบประชาชนบ่อยๆ ก็จะทำให้ห่างไกลกับปัญหาที่ประชาชนต้องการ

3.3.4 ให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจหน้าที่ของสภาเขตอธิบายได้ว่า ให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจหน้าที่ของสภาเขต เพราะหากมีการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ที่สมาชิกสภาเขตมีต่อชุมชนพื้นที่ และประชาชนอย่างไรเพราะสมาชิกสภาเขตมีหน้าที่ที่ต้องบริการและรับใช้ประชาชนอยู่แล้ว แต่ในเรื่องบางเรื่องซึ่งประชาชนยังขาดความเข้าใจว่าเรื่องไหนที่สมาชิกสภาเขตจะนำไปดำเนินการให้ได้เลยโดยตรง เรื่องไหนที่จะร้องเรียนได้ บางครั้งประชาชนสับสนว่าอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตกับของสมาชิกสภาเขตเกี่ยวเนื่องกันหรือไม่ เรื่องไหนที่ประชาชนต้องร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่เขตโดยตรง เรื่องไหนร้องเรียนต่อสมาชิกสภาเขตได้ทั้งนี้ ยอดชาย คำทางชล (2552) ศึกษาบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) บทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร (2) ปัญหาและอุปสรรคในการแสดงบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม และ (3) แนวทาง

แก้ไขและข้อเสนอแนะในการแสดงบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม ประชากรวิจัย ได้แก่ (1) ข้าราชการสำนักงานเขตสายไหม (2) สมาชิกสภาเขตสายไหม (3) ประธานและกรรมการชุมชนหมู่บ้านในพื้นที่เขตสายไหม กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มข้าราชการสำนักงานเขตสายไหม จำนวน 5 คน กลุ่มสมาชิกสภาเขตสายไหม จำนวน 8 คน กลุ่มประธานและกรรมการชุมชนหมู่บ้านในพื้นที่เขตสายไหม จำนวน 12 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและการบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า (1) บทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม มี 2 ส่วน คือ บทบาทตามบทบัญญัติของกฎหมายตามมาตรา 79 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 (ณัฐชานันท์ จันทรแจ่มใส, 2555) และบทบาทในฐานะผู้แทนของประชาชนในเขต อาทิ การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน การประสานงาน การให้การเรียนรู้ทางการเมือง และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนในเขต และการประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภา กรุงเทพมหานคร ที่ตนสังกัดอยู่ (2) ปัญหาและอุปสรรคในการแสดงบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม มี 2 ส่วน คือ ปัญหาจากบทบัญญัติข้อกฎหมาย อาทิ การไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชา ข้าราชการในเขต การที่สำนักงานเขตไม่นำข้อเสนอแนะของสภาเขตไปใช้ประโยชน์ และการไม่มีสำนักงานทำการของสมาชิกสภาเขต และปัญหาจากปัจจัยส่วนตัวของสมาชิกสภาเขต อาทิ ความรู้ความสามารถ ความเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง การไม่ออกพบประชาชนในท้องถิ่น และการขาดการประชาสัมพันธ์ถึงอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเขต และ (3) แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะในการแสดงบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม ควรดำเนินการในการแก้ไขบทบัญญัติตามตัวบท กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเพิ่มอำนาจให้ในเรื่องต่างๆ อาทิ เรื่องการออกข้อบังคับท้องถิ่น งบประมาณ การบังคับบัญชา ข้าราชการในเขต และการมีสำนักงานเขต และการ

แก้ไขในเรื่องปัจจัยส่วนตัวของสมาชิกสภาเขตทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติเฉพาะตน และพฤติกรรมของสมาชิกสภาเขต

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม (2545) การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต, น.216-218.
- ณัฐชานันท์ จันทรแจ่มใส.(2555) บทบาทหน้าที่ของสมาชิกสภาเขตสายไหมตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธนาศิริ ชะระอ่ำ. (2554). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจของนักศึกษาต่างชาติที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- นฤกร สภาเจริญกุล. (2553). ความคาดหวังด้านการรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อการใช้บริการของลูกค้าเซเว่นอีเลฟเว่นในเขตพื้นที่บางแคเหนือ กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรพิมล รียายและคณะ. (2555). ความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีต่อเนื้อหารายวิชาการศึกษาระดับอุดมศึกษา. สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- ยอดชาย คำทางชล, (2552) บทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร/. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,ม.ป.ท.

- ฤทัย นิธิธนวิจิต. (2553). **ความคาดหวังและสิ่งที่ได้รับของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติกรุงเทพมหานคร**. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Ahmadreza Rezaei. (2013). **Participation for Crime Prevention in the Communities of Shiraz, Iran**. Larestan Branch, Iran: Islamic Azad University.
- Fielding, Nigel G. (1995). **Community Policing**. New York : Oxford University Press.
- Friedmann, Robert R. (1992). **Community Policing: comparative perspectives and prospects**. New York: St. Martin's Press.233
- Greenberg, J. and R.A. Baron (1997) **Behavior in Organizational** 6th ed. New Jersey : Prentice - Hall.
- Morash, Merry. (2002). **The Move to Community Policing : Making Change Happen**. California: Sage Publications, Inc.
- Palmiotto, Michael. (2000). **Community policing: a policing strategy for the 21st century**. Maryland: Aspen Publishers.
- Popenoe, David. **Sociology**. New York : Appleton-Century-Crofts., 1971.
- R.C., Jeffery. (1977). **Crime Prevention through Environmental Design**. 2nd Ed. Beverly Hills, CA: Sage.
- Rectless, Walter C. (1967). **The Crime Problem**. 4th ed. New York: Meredith.
- Rizzo, John R., House, Robert J., and Lirtzman, Sidney L. (1970). **Role Conflict and Ambiguity in Complex Organizations**. Administrative Science Quarterly. Vol. 15 No. 2 : 150 - 163.
- Robbins, S. P.(1996). **Prentice Hall Organization Behavior : Concept, Controversies and Applications**. (7th ed.) Englewood Cliffs; NJ : Prentice Hall.